

Rimantas Černiauskas

A U T O P O P R E T A S

(eilėraščiai)

Tvarkė: I. Rm

Menininkų namai

Klaipėda 1993

Kunigaikštystės
Muziejaus muziejus

Relektronis Sigita Poškus

SL 1038

isimai priimtas
Eeva Blažieka

UDK 888.2-1
č 321

Tiražas 500 egz.

I skyrius RUDENS UOSTA TACER

Ateis diena, išnirs pre rūko kraštą
Nuoga krūtis, arovi ir nedrąsi,
Dangus paraus ir prisidengs akis-
Ir busime visi kalti,
Visi, regėję Saulės akta.

x x x

Mergyto,

Tulabai nustebus.

Judeos atavo akys

Taip svelniai ir bailiai

Daug graudaus pasakė.

Kaip lietus padvēlkęs

Liūdesio bangą,

Tavo siela verkia,

Bet žmogaus nėra,

Bet žmogaus nėra...

ŽUVĖDRA SKRENDANTI IŠ NIDOS

1.

Turejau tave aelnues.

(Galvą sparnais apgliebei.)

Skriski, tau devanoju-

Didelę jūrą.

Tik nežiūrek.

Sapne tave akis regėjau...

Tėges mane apleido.

Skriski, tau devanoju-

Vandenį sūry.

Šėlki, bangų šekeja.

2.

Menu tave rusvą ir šlapią
 Lyg vienišą žuvį pakrantėj,
 Plaukai susigérę į smėli,
 Rasa tarp krūtų kaip upelis,
 O lūpos sudėtos lyg šventei.
 Alpiam bučiny tav~~to~~ kūną
 Menu įsitempusi...Griūna
 Pro mus tarsi smėlis lakus
 Pušim paramstytas dangus...

3.

Regejau dar undinę.

Jos akis

Išpustė véjas,
 Šiepdamas dantis.

O kitę ryta
 Smely blyškiame

Vos kontūrai

Rudavę prieš mane.

Braukiau ranka,

Jie sklaidėsi ~~Nelne~~

~~Nelne~~, 5.

Nida, pakilus iš smėlio lakaus,
 Žaliais savo antakių rézy plaukais.
 O santurus mano džiaugsme, svaigiu
 Kopų viražu riedėjau, lipniu
 Skruostu pušy, gintariniais sakais.
 Tu tarsi žarstomas smėlis likai
 Vien atminty, vien atminty...

LAUKIMAS

1.

Spindanti jūra akis apsémė.

~~Ma~~ ^{horizonto} jos ribos klynia žuvėdral

žydrynė sélina. Fjorduose

šauksmas ~~atsikartos.~~

Bangų plakimas, gėlmių ~~plakimas~~ gausu(m).

Koralų kūnas vartosi, auga,

Perlinės akys, kiaukuto lūpos.

Siréna šnabžda geidulį saldų-

Dailios, bet šaltos žalios jos krūtyš.

Dūla uolienos, rifai sulyra,

Pėdos įauga švitriniam smėly,

Nebesulaukia moterys vyru,

Jūros sūrumas akys ~~PSU~~ gérē.

~~Bangų plakimo, sélino, gausimo.~~

-.-

Nuo bangos ant bangos tavo akys

Horizontu i jūrą nuklys.

Tolumoj ~~baltos~~ burés baigs aegti,

Suliepsnos ir namolio negriš.

Ko dar leukiat, uolose palink ~~stikla~~,

Nuo žaros ~~prisiadeng~~ ~~atlikis~~ -

ūkanoti sešeliai atslinko,

siūbtels véjas, žuvédra suklyks,

Int vandens neisartu, leukyt Nuo bangos ant bangos tavo akys
peramu, neramu, neramu... Horizontu i jūrą nuklys.

RUDENS UOSTAI

Jau debesys nuo jūros,
Jau vanduo pilkos spalvos
Kaip abejingos akys.

Jau ant bangų ne raitelis patrakės —

Raudones Grino burės, ~~kai~~ ruduo
Spalvotais lapais okupuoja uostą.

Tarsi ranka, kur tavo plaukus glosto,

Ne mano jau. Tylėki ir sapnuok,

Kaip vakaras ~~s~~ ^{atsigulda} priglaudžia prie kojų, ~~lauk~~

Kaip mano veidas tamsoje boluoja...

Gražiai ~~tu miegi~~ ir ramiai alsuoji,

O debesys nuo jūros,

O vanduo...

MĀŽA LIEPA

6. SENAMiestis K laipideje

Siaura gatvelė, akimis
 Matueju-žvirblis nepraskris,
 Suspastas sienų, o vaidenas-
 Karietos ratų dardesys,
 Bokštelių girgždančios langinės...

O gotika! Siaurues labguos
 Liudna, išbllyikusi panelė.
 Jau renkas sutemos. Bolues
 Tik mėnuo virš kreivų gatvelių...

Ruda druska ir senas kvapas
 Žuvies turgaviečių, gaisrų,
 Pirklių ar mergšių suktos šnekos,
 Jareivių barnai. Lyg pelių
 Galiegusios libalusių krikšcionių vėlės.

M A Ž O J I L I E T U V

D. ŠVEDAI

Sukinko į vežimą Mužikolius

Oginskie sėbrai, ienom plakdami.

Per Žemaitiją kanapinis kelias.

Medaus ir vaško Tilžės kryptimi.

Užvarstykit gerai seselės langus,

Parjoja švedai, net raudoni dangūs.

Parjoja švedai, žvirbliai patvory

Jau čirškia švediškai nužašeliai keli.

Nešk, būre, jiems alaus ir į vilk ant stalo.

Sesers rūtelėm levą apkaišyk!

Nepiktžodžiauk, nulenkes ežio galvą!

Esi mužikas, rūksi dūmais ryt.

Ant Klaipėda, kaip pilvas išsipūtęs,

Parduoda ginklus kraštui nurandyti.

Užstato kaimus ir mužikų kutes,

Sidabro ryja, galo nematyti.

O varnų sujudimas! Net juoduoja,

Visom kalbom, pagurkliais taukinais.

Bažnyčios dega... Sake-parvažiuoja

Nuo Tilžės šiltinė su giltine laukais!

N I D A

1.

Sakyčiau, kad vakar viskas
Gana gražiai susiklojo-
Balta, žydra ir mėlyna.
Gulėjai tokia išbalus,
Žvejas tinklus tapnojo
~~žvynus aptakytas~~
~~šavo žvynuotais~~ batais,
Sugrižęs teli iš mėlyno,
Pakélé akis į žydrą
Ir žvejiškai nusikeikė.

2.

Tarp tavos auksčių krūtų,
Kur pralekia vien žuvėdros,
Tiek daug svarbaus turinėtis
Išmėtęs tarytum pėdas.
~~Tarp nuolaužų ir nuogalinių,~~
~~Tarp butelių sudaužytų,~~
~~Ar beatrasiu dar~~
~~Rudom akių mergyto?~~

3.

Dabar menu-mergaitė
/Saf taip téveliai moké?/
Iklimpo iki kelių.
Ar jūs regėjot tokią
Nupoliruotą bronzą?
Lyg smely graviūra
Is žalio Ventės Rago,
Ibridusi į jūrą...
Jau miega užsimiršus,
Nuogom krūtim į viršų...

4.

Nėpyk, maža virėja,
Kepi jam smėlio bandą
Ir garbini kaip saulę,
Kurios akli neranda.
Tačiau, kaip visad būna,
Byrės vieni pelėsiai,
Kađa vyšninėm lūpom
Bučiuoti jį pradesi.

5.

Dabar menu abidvi.
Viena iš jų gulėjo.
Ją dailininkas tapė,
Išdrikusią ant juros.
Ištiesus grakščią ranką,
I saulę pasirémus,
Nuoga ir šviesiaplaukė...
Antroji tik tylėjo,
Smulkutė, rudaakė—
Palinksminsi virėja,—
Dzūkuodama pasakė.
Dabar menu. Ta dieną
Senukas Nida tapė.

R Ü S T I S

Viešpatie, supyk ant mūsų,
Aprasojusia kakta.

Sunkias kraujas tau iš lūpu

Ir šireis jau sužeista.

Sone ~~paa~~ ietis tabaluoja

Kaip kiaulystė artimų.

Tu supyki ~~neženkant~~ pateptųjų,

Ant prakeiktų jų namų.

Buria likimus iš ore,

State rūmus iš šiaudų.

Tu supyki meteoru,

Viską šluojančiu žaibu.

Ir kada, akis užmerkė,

Kryžium pusjel i dulku kris-

Tu atleisk jiems. Kaip atleidi

Mūsų nuodenes sunkias.

Du eilėraščiai Mamai
-1-

Hiliara,

Kaip jautėsi tavox dvasia

Šalteje Švėkšnos bažnyčioje?

Vitraže iš raudono ir mėlyno

Švietė tave nustebusios akys...

Ką regėjai vargonų gausme?

Orios vėlės žygiuoja pro mus,

Ir šlama gležni liepos lapai.

Jaukiai sėdi saulutėje prie šventoriaus,

~~N~~ Kalbiesi su mirusia motina.

Bet kas girdi tavo balso varpelį?

Violetinis vėjas,

Melsvas vakaras Skomantų girioje?

-2-

Nereikia, nereikia!

Trim atodūsiais atsisveikinai

Su gyvenimu.

Skausmas trilinkas nėrė šalin

Ir ramiai atsitiesė kūnas.

Garsi šypsnis per bėgo lūpomis

Ir nušvito, išnyko raukšlelės

Paakuose jau ilgam,

Suvisam lengvesnė už vėją,

Palaidais auksiniai plaukais

Vaikštinių pakrantėmis, kur

Šalna virvena į Griaumeną

Ir linguoja aksominės smilgų šluotelės,

Ir jau nieko neberekia skaičiuoti -

Pinigų, vargelių ar metų,

Savo laiką palikai senam laikrodžiui,

~~Neatemi kai tikainčias!~~

Ant kambario sienos...

D-MUS

NUOSTABA

Paukštis putino
Raudonumo sparnais
Supasi eglės
Melsvoose šakose,
Juodos akys,
Nuostabos akys
Pilko vakaro
Pédsakus seka,
Grįžta kirvis iš miško,
Užantyje paslėptas,
Mosteli paukštis sparnu
Ir nuo šakos byra šerkšnas...

~~Šiaurės Lietuvos dainos~~

SEНИС

-1 -

Jau sutemos nulašnojo,
Tik mašalai ir musės
Barbena į mano langą,
Kur tamsoje liūdnai
Yr
Taip sunkiai teka laikas.
Jau Mano gyslotos rankos...
Bažnyčios bokšte senam
Laikrodžio dūžiai, tronk
Pakilo miestely dulkes
ir sukas ilgai, ilgai...

-2 -

Rūke porėlė slepias,
O tu nucik keliu.

- 2. -

Tu, žmogeli, žiūri,
O aukštai debesys
Irias vakaras luotu
Užgesinti dienos,
O raudona žara
Dega tavo burna,
O šešėlis praauga
~~Stora alknė rugiuos.~~
Stora kleva.

V A S A R A

Atmenų buvo karšta.
Iškepės šuo prie staldžio,
~~nuo~~^{Ant} seno tilto turėkly,
Kur ~~inteka~~^{seklus} vėl upelis,
Sėdėjo nuogi vaikai.
Girgždėjo vežimai ~~minas~~^{žieno},
Ant tų vežimų mergos,
~~Krantė~~^{aukštė} auksinės smilgas
Ir mastė kažką lengvai,
I tuos vaikus žiūrėdamos...

S E N I S

Kaip viskas sunkiai teka,
Jau mano gyslotos rankos
Apsuko po pilną rata,
Saulėkaitoj driežas rango...
Bažnyčios bokštė seno
Laikredis dusliai trenkė,
O driežą prarijo žemė,
Pakilo miestely dulkės
Ir sukas ilgai, ilgai...

RUDENS GALVOJIMAI

Rytas, rytas... Pelytė
snukučiu pasistumdama,
gailiai ritas.

Lašnoja rasa.

Atsispindi aviveidis. ~~nežytis~~
Bekojis lapas leidžiasi.

Kraujo varsa
nušlakstyti klevai.

Dilgė saujoje ~~Gelia~~ ^{Sydo} raumatos...
~~Vandens~~ ^{Oris}, vandens ~~sūnus~~

~~susimastęs~~ seniokas
traukia spiningą.

Kaista ~~d~~elnai.

- Kaip žūklaujasi?
- Naktį vaidenos,
kad išitempė valas-
užkibo surudijęs aeroplanas.

~~Dievė, mano~~
~~jan penkiųjų metas!~~

BOHJ VASARA

Patikėk manimi-
Žolė dar gyva
Ir toli gilmenyse
Žemės kraujas srovena.
Pakelėn ^j nenuvytusi
Lauko gėlė,
Paukščiai suplak ^a
Pamario orą,
O plasnojančios gulbės
Ant save sparnų
~~Tau busineš~~ neša rūka ir lietu...

POEZIJA

Iš mirusios dvokiančios pelkės
Vanduo atranda takus
Pro puvėsius, betoną ir smėli,
Siaurais drumzliniais latakėliais
Jis įteka į upes
Ir srovena į tolima jūrą...
Siaurais drumzliniais latakėliais
I eilėraščius veržias gyvenimas,
Ir eilėraščiai kvėpia puvėsiais,
Dumbliais ir tolima jūra,..

III skyrius KRAUJO ILIUMINACIJA

Muzikinė atmintinė

Vakaro muzikantai

dabar

O meikui jūs pagrokit,
Susėdė po saule.
Kris rausva, paskutinė
Vakarė šviesa.
Susišaukus balsais
Su birbinių apgaule,
Ji n^{spalvius} pečius,
~~ta~~ Krūtines ~~tada~~,
Kai^y beliks tik plonytis
Rausvėjantis ~~žinios~~,
Jūs iš léto nueisit
su savo daina...

RENESANSAS

Anuo metu, jauekinga ir grauau,
Tik angelai miegoaavo kartu.
O žeme nuoæeminga ir plekščia-
Ilgų  e eli  geti ka del ia.
Žiede lelijos stie esi bly ki
Šventoji Marija. Ta iau garsi
V e ejo Rona, jos pilna burna
Žio li  vienuoli . Alkana minia
U tvin ys jos gatves ir kliedesy
Nauj ji Marija nu engs-gesli,
Vaisinga, kaip alyvmedis kalne:
Madona ne is k diki  delne.

AUTOPORTRETAS. Rembrandtas.

Kai pusę tavo veido
Pripadengia šešėlis
Ir kai antroji pusė
Linksma kvatoja saulėj,
Ir kai antroji pusė
Taip širdžiai artima,
Ką mąsto po šešeliu,
Po juoduma akla
Slaptoji tavo pusė?

M.K.ČIURLIONIUI

- 1 -

Ateisiu vienas į triukšmingą jūsų šventę.
Praėjus sausrui,pilnatis ~~žyški~~.
Aiškus troškimas džiugesio.Gyventi.
Gyventi,nepaskendus liūdesy.
Ateisiu vienas.
Būkite sveiki.

- 2 -

Melsvoj šviesoj
Šio vakaro gaida
Taip sunkiai plaka
Palaužtais sparnais
I alpiją vienatvę
Pamerkta ~~širdis~~ -
Rausvoji paukštė,
Vakarais,
Atrodo, pieštum
Lekiančius būrius.
Grakštieji paukščiai,
Kam paliekat mus?

- 3 -

Likime,tu kaip vakaras,
Kaip aklas,
Žiūti į mus
Nemirksinčiom akim.
Kiek daug blyškių veidų
Pasaulio sostuos
I užmaršti
Nuėjo su tavim...
Likime,virto miestai
Debesim...

MAJAKOVSKIS

Klausyk, kaip aš einu.

Ritmingai kojas kaitalioju:

Kairę-dešinę,

Kairę-dešinę.

Klausyk. Bet Majakovskis

Juk rimuoja:

Kairę,

Kairę,

Kairę!

Klausyk-

Ar jis nebuvo šlubas?

{ XXI amžius }

Nelaimingi mūsų vaikai, Margarita.

Pasodinti jie sėdi,

Paguldyti jie guli,

Kai išiduria adata, verkia.

Nelaimingi mūsų vaikai, Margarita.

Svytitys lietus barbena į jų palangę.

~~Svytintis smėlis, dulkes ir kieno žolė.~~

Nelaimingi mūsų vaikai, Margarita.

Trimis galvomis

Be kojų, rankų ir kaklo.

Ką jie žaidžia smėly prie jūros?

Ką jie stote?

Mūsų vaikai, Margarita.

Mano ir Tavo.

Laidėjant seneli, bėt
mėnesio nepatekė

Kaij sapnai - prisile
apversti saltinis;

Nelaimingi mūsų vaikai, Margarita.

Pasėdinti jie sėdi,

Pagulėyti jie guliu,

Kai išieuria adata, verkia.

Nelaimingi mūsų vaikai, Margarita.

Švytintys lietus barbena į jų palange.

Leidžiasi saulė, bet mėnuo nepateka.

Kaip sapne, prie apverstos valties-

Ką jie žaidžia smėly prie jūres?

Ką jie state?

Mūsų Vaikai, Margarita.

Mano ir Tavo.

ESTETO MIRTIS

Lys transē persikreipē
Kai ~~noroninabola~~ lūpos
Ir kraujas liejasi iš venų.
Gyvenime penki šermukšniai
Tau lémé puokštę chrizantemų.

Gražiai krauju nulijo medžiai,
~~Šalna suspiudo kaip žaltuylės.~~
~~Kurių daugiau neberatysi.~~
Šermukšnij nuvertė nuo skardžio,
Išrovė chrizantemų lysvę.

Todél aš pabaigą rimuoju
Kaip dovaną, kada sutemos
Tau virš galvos šlamės šermukšnis
Ir penkios tyros chrizantemos.

SENA KAVINĖ

Mes vyną gérém vakarais
prieš seną Vilniaus sinagogą.
Toli bildéjo traukiniai
su savo geležine logika.

Mus pasiglemždavo naktis,
tarp kojų pynés juodos katės.
Tu nusijuoksi:praeitis,
visi vaikéjame su metais.

Palauk, dar įkyrus lietus
tave atvys prie sinagogos,
toli šlagbaumas atsibus
ir traukinys pamokys logikos.

P O E T A S

Taurelėj angelėlis susirangė.
Šeštonas skiežia vandenį ~~tu~~ ^{tu} sušu.
Nubudęs valkata raudonę vyno prašo,
O padavėja žypsės^{tu} kaip angis.

Jos akyse tulžis ir panieka.
Pavargélius ji išvarys į kelią,
Bet angelas, išlipęs iš taurelės,
~~snečiu~~ ^{snečiu} Vilus gražiai palaimina ranka.

Naktis ilga. Jis troškulį malšina,
Kol angelas vėduoja jį sparneliais,
Kol padavėja sėci jam ant kelių
Ir velnias verčia vandenį į vyną.

AKTAS Nr. 3

Jaukus avilys, šviečiantis mėnesieneje.

Viliojanti pilve angelė.

Tavek kerio saldumas.

Kopinėsiu iki saulėteko.

X X X

Vienišas takas,

Pasilenkęs prie miegančio ežero,

Mato vienišą taką.

Kas išbris

Į nesuprastus vandenis?

Q

~~POEZIJAI~~

Pasauli, pilnas klegesio. Garsai
Kaip ~~spragintus~~ paukščiai skraido dangumi.
O žodij, suðaiginta širdimi,
Nebetiki vaikai nei angelai.
Ir vėl lanksti tikrovė po dulsvu
Apsiaustu slėpia taliją, Vėlu
Kalbēti žodij kalbamą: žmogaus
Joks garsas, gležnas paukštis neapgaus.
O visa, ką sugausi ausimi,
Bėvaisiai paukščiai nešé dangumi.

MĖLYNAS, MĖLYNAS EDMONDO SIŪLAS

Žiūrėk, mylimoji, žiūrėk
kur sniegynai...
Ant mėlyno siūlo dangaus
sidabriniai
malūnai mus trupina...
Vėjas
pro pažastį nardo
būkštus kaip pelė
iš laivo, kur pervertas stovi
ant mėlynos siūlo vandens...

FUTŪRISTINIS

Tegyvuoja
Vėjinių malūnų,
Vandens ir garo turbinų,
Pėtvynių ir atoslūgių,
Suskaldyto atomo, saulės
Akumuliuota poezija!

DAUGŲ EŽERAS

Ant ežero krante stovi Li Bo
Ir žiuri į vandenį.
Žaliais ajerais ir mauraus
Priželusi pakrantę.
Ne~~t~~oks buvo ežeras
Si~~f~~ Gedos laikais!

HERMETIŠKI EILERAŠČIAI

1.

Aš esu Tavo ežeras. Čia
Tu sustojęs žiūri į save.
Kaip šešeliai nuplaukia,
Raibuliuodami baugiai.
Tu esi Mano ežeras.

2.

Visos upės ištaka iš mūsų,
Visos upės suteka į mūs.
Mūsų sieloj gilią vagą rausia
Visos upės, versdamos krantus.

3.

O-o-o,
Jeigu aš parašyčiau
Ką nors geresnio,
Ką nors gražesnio,
Ką nors tauresnio,
Jau bučiau tada ne aš.
Jau bučiau tada geresnis,
gražesnis
Jau bučiau tada ~~tauresnis~~,
Jau bučiau tada tauresnis.

Bet kąsi tan trukdo? 0-0-0,

taut!

Jeigu aš parašyčiau!

3.

Visa, kas atsitinka, atsitinka labai netikėtai.
Netikėtai žiedais apsipila medžiai.
Netikėtai pražyla ~~tave~~ tévo galva.

P R A N A Š A S

(d. Mecklini skiriamas)

1.

Ateiki į kryžkelę vienas
Ir angelas, grojantis bliuzą,
Uždangą sutemų sunkią
Nutrauks nuo ~~Kakto~~^{akins} regési
Daugybę pilkų siluetų.
Negraužia jų laikas dantim.
Stangriom ir plieniném jų venom
Nebeteka džiaugsmas spalvotas
Tu būsi tarp jų sus^gnuotas
Sūnus mėlynų lygumų.
Ateiki į kryžkelę. Klaupkis.
Iš mirusios tavo krūtinės
Žaliuojantis Jureko medis
Šaknim nepasotintas čiulpia
Gyvūjų viltis, ~~suaones~~ ^v ~~ir~~
~~H~~ ^Merdéja tavo ~~venti~~slima.

2.

Buvimo neiškamuotas
Atgal sugrižai į žemę.
Ir nuplaukė tavo siela
Už amžinumo ribos.
Nuskrido negyvas paukštis
I tavąja karalystę,
O tavo gentis belytė
Jau dairosi atgalios...

3.

Dabar aš prisimenu sapną.
Daugybe pečių, tarsi žodžiu,
Prilaikėme pranašo karstą.

Naktigonén jojo bernai
Ir leidosi saulė raudona
Liudna kaip akis, o šviesa
Lašėjo šakom. Kiek iš soną
Pasuko procesija. Stokit!

Kiauryme prasiveria žemė
Ir Dievas žvaigždėm apdalina
Negimusius jūsų vaikus.

Banguoja dar Nemunas tyliai
Pilkoj atvirutėj iš Kauno,
O angelas krūmuose tyko
Marijos, rimbais nuplakto.
Nugeltusi
~~Šventakitiškai~~ piktžolém želia
Gimtinę išdavus kalba,
Kiauryme prasiveria žemė —
Ir tavoe ~~seiles~~ ^{tauta} užbaigta.

TM skyrius BEVEIK POEM^{MA}

AMERIKOS SUTVĒRIMAS
(variacijos tolstančios egzilės tema)

I

Dievas, visų kūrėjas,
Sutvėrės pasaulio lekštę
Ant trejeto banginių,
Mažyčiam jo pakraštėly
Sukūrė pasaulio katilą.
Išpylės tenai raudonę,
Užbarstė truputį balto,
Juodu, ~~ir~~ geltonu žérę,
Išmaišė mediniu šaukštū —
~~ir bandė~~ gauti vaivorykštę.

Dievas — visų kūrėjas
Sutvėrė pasaulio katilą.

II

Šiuoliuoja balti kentaurai
Per ryškiai raudoną pievą,
Mačetėm ir kalavijais
~~lelijy~~
Kapoja ~~naujanus~~ žiedus.
Šiuoliuoja balti kentaurai
Per šventą ąžuolų giria,
Nutiesę kruviną brydę
Lig Andų ir piramidžių...

III

Čia po actekų saule
Lenkiame tik į Rytus.
Kankinio jūsų Dievo
Gniūžomi, bet išdidūs,
Sakusmo neparklupdyti
Krintam, krintam ir krintam.

IV

O jūs, kurie atjoejot,
kryžiumi prisidengę-
Atėmet mūsų Dievus,
Atėmet mūsų vardą.
Mūsų laukus
Ir ezerus
Trypet ristais žirgais.
Mūsų girias šventasias,
Mūsų dukras ir seseris
Engėte ir išniekinet.
Vakarais-
Kaukolėm auksą semiat!

V

Pastatysim didingą laivą
Iš statoriausių pakrantės medžių
Ir, menulio šviesos nulieti,
Išbučiuosim xixim balčiausią krantą.

Pastatysim didingą laivą
Iš statoriausių pakrantės medžių
Ir, menulio šviesos nulieti,
Pamejuesim geltonam krantui.

Pastatysim didingą laivą
Iš statoriausių pakrantės medžių
Ir, menulio šviesos nulieti,
Atsiškesim nuo juodo kranto.

~~Ir, mėnulio šviesos aplieti,
Išbučiuosim balčiausia krantą.
Pastatysim didingą laivą
Iš storiusių pakrantės medžių
Ir, mėnulio šviesos aplieti,
Pemejuosim geltonam krantui.
Pastatysim didingą laivą
iš storiusių pakrantės medžių
Ir, mėnulio šviesos aplieti,
Atsiekirsim nuo juodo kranto.~~

~~X~~ VI

Iš žalių namų,
Iš lino akių,
Iš banano girių,
Iš ryžių laukų:
Tai yra teli,
Tai yra telini;
Rejus pažadėtasis...

~~XI~~ VII

Ak, breliai, baltieji breliai,
Atplaukę į ^{mano} juodą rasę,
Dabinet rankas ir kojas
Grandžių grandim sunkiausiom.
Ak, breliai, baltieji breliai,
Ten po laukinėm palmėm
Likę senolių kaulai
Skamba liūdnais tantamais.
Laiminkit mus, laiminkit,
Breliai, baltieji breliai...

~~XII~~ VIII

Sapnuojate naktimis
Telstantį Žemyną,
Baltus beržus ir palmes,
Ryžių drėgnus laukus.
Sapnuojate naktimis
Pamirštą palikimą,
Raižytas sesių klėtis,
Save gimtus namus...

XIV

Jūs kalbate "Nykstančiais žodžiais"
 "Merdinčies" jūsų kalbos,
 Gintariniais laivais neišplaukę
 Iš save vaikystės namus.
 Nuolankiai atsigulę į bendrą
 Savo Viešpaties rąse,
 Verpiat joz siūlą ilga,
 Bet pradžios neberasit.

41.

XV

IX

Ir iš spalvotas džiungles,
 Tarp balto, raudono, juodo
 Gelšvom lianom pinas
 Medžio šešėlis rudas.
 Rudas savanų liūtas,
 Margų spalvų apsvaigintas,
 Spalvintas ir išdabintas,
 Emės skausmingai staugt...

XVI

X

Dievas - visų kūrėjas,
 Sutvėrės pasaulio lėkštę
 Ant trejete banginių,
 Mažyčiam jos pakraštėly
 Sukūrė Basulio katilą.
 Ipylęs tenai raudono,
 Užbarstę truputį balto,
 Juodu ~~ja~~ geltonu žérę,
 Išmaišė mediniu šaukštū
 Ir kilo marga VAIGORIKSTĖ.
 Laiminkit ja,
 Laiminkit ja!...

TURINYS

<u>I skyrius: Rudens uostai</u>	3
Ateis diena	4
Žuvėdra, skrendanti iš Nidos	5
Laukimas	6
Rudens uostai	7
Senamiestis Klaipėdoje	8
Švedai	9
Nida	11
Rūstis	13
Du eiléraščiai Mamai	14
Nuostaba	16
Senis	17
Žasara	18
Rudens galvojimai	19
Bobų vasara	20
<u>II skyrius: Kraujo iliuminacija</u>	21
Vakaro muzikantai	22
Renesansas	23
Autoportretas. Renbrandtas.	24
M.K. Čiurli niui	25
Majakovskis	26
Nelaimingi mūsų vaikai	27
Esteto mirtis	28
Sena kavinė	29
Poetas	30
Aktas Nr. 3	31
Pasauli, pilnas klegesio	32
Futūristinis	33
Hermetiški eiléraščiai	34

Pranašas	35
III <u>skyrius: Beveik poema</u>	37
Amerikos sutvèrimas	38